

ŠARENA KUTIJA

Reci mi: Da li još uvek na dnu one šarene kutije,
Na dnu ormana tvoje momačke sobe
Leži pesma napisana tebi i papir već požuteli?
Da li kad otvoriš na toj strani krilo,
Da l' ti je u duši ikada teskobno bilo?

Reci: Jesi li bar ponekad u neku sumornu noć
Ili u neki dan kad bi te pritisnuo sećanja huk
Poželeo da čuješ stihove iz srca isceđene
Ili ih je obojio ljubavnog zaborava muk.

Reci mi: Da li i dalje tako na dnu kutija stoji,
Prašnjava, u izbledejoj boji
Ili je ponekad dodirneš bez imalo straha,
Da bi te pesme stih ostavio bez daha.

Ako je tako, ako ne možeš smoći snage,
Dotaći reči i davno odsanjane snove,
Na belom papiru neće se više naći
Tebi posvećene moje pesme nove.

JA BEŽIM

Ja bežim u rime, bežim u pesme
U kojima oluje ljubavi besne,
Ja bežim ponekad u najmanji stih,
Obasjan nadom, setan i tih.

Ponekad bolom razdire mi grudi,
Ponekad čežnjom srce probudi,
Ponekada tuga suzom kane,
Ponekad osmehom ozari mi dane.

Ja ipak ne želim pomirit' se s time
Da mi život boje samo moje rime,
Želim pobeći sa začaranog puta
Na kome mi srce nasumice luta.

Ja želim vreme sjajno ko svila
U kom' bi duša zaljubljena snila,
Ja želim one nebeske visine
Iz stiha želja smelo da se vine.

I neka tad svemir moje otiske broji
Dodir sa dodirom neka nežno spoji,
U večnosti moja molitva nek' traje
Dokle god se ljubav za ljubav daje.